

selvfølgelig lagt Vægt paa, at et teknisk Tilsyn, dersom det etableres, holdes indenfor saadanne Rammer, at Udgifterne ikke bliver af for stort et Omfang, og i saa Henseende er den Mulighed berørt, at et billigere Tilsyn maaske kunde etableres ved Hjælp af Stadsingeniører eller Fabriksinspektører, der ikke vilde faa saa lange Strækninger at rejse som de Personer, der skal udøve Tilsynet ifølge den af Justerdirektøren skitserede Ordning.

Der har været Enighed om, at det vilde være naturligt, at Udgifterne ved et teknisk Tilsyn ikke udelukkende afholdtes gennem Afgifter paa de større Vejer- og Maalerindtægter, men at en Del af Tilsynsudgifterne som en Statsopgave afholdtes af Staten.

I Overensstemmelse med det Udvalget overdragne Hverv har man ikke beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Dækning af Udgifterne ved et eventuelt teknisk Tilsyn med de udenfor Købstæderne beskikkede kgl. Vejere og Maalers Redskaber; men man bemærker dog, at man er gaaet ud fra, at saadanne Udgifter vil blive dækket paa anden Maade end ved Hjælp af den Afgift, der paalægges de i Købstæderne beskikkede kgl. Vejere og Maalere.

Jævnside med Tanken om Tilvejebringelse af et teknisk Tilsyn med den offentlige Vejning og Maaling er den Tanke ogsaa blevet fremført, at der ved Hjælp af Afgifterne kunde skaffes Enker efter kgl. Vejere og Maalere og eventuelt ogsaa forhenværende kgl. Vejere og Maalere, der var i Trang, en Understøttelse. Hvis noget saadant etableres, vilde det efter Udvalgets Skøn kunne forsvares ogsaa at inddrage noget lavere Indtægter end de ovenfor angivne under Afgiftspligten, idet det i Særdeleshed vilde blive de mindre Vejere og Maalers Efterladte, der kom til at nyde godt af de paagældende Understøttelser.

Den fornævnte Tanke ved Hjælp af Afgifterne at tilvejebringe en Ordning, der kan bidrage til, at en betryggende Alderdom for kgl. Vejere og Maalere og særligt disses Enker opnaas, har mødt megen Sympati indenfor Udvalget, der derfor henstiller, at Muligheden for Oprettelsen af en Fond eller lignende i saa Henseende tages i Betragtning og gøres til Genstand for velvillig Overvejelse under den videre Udformning af de Spørgsmaal, som staar i Forbindelse med Indførelsen af en Afgift paa de større Vejer- og Maalerindtægter.

Under de herom førte Drøftelser har den Tanke været fremsat, at det Afgiftsbeløb, der indkommer fra de kgl. Vejere og Maalere, mulig kunde finde Anvendelse til begge de ovenfor omtalte Formaal, saaledes at f. Eks. $\frac{2}{3}$ af Beløbet anvendtes til delvis Dækning af Udgifterne ved et teknisk Tilsyn med Veje- og Maalerredskaber, medens den sidste Trediedel af Beløbet henlagdes til en Fond med det ovenfor omhandlede Formaal, eventuelt saaledes at Fonden først traadte i Virksomhed efter Udløbet af den tidligere nævnte Overgangsperiode paa 10 Aar.

Noget Forslag angaaende Anvendelsen af Afgifterne stiller Udvalget dog som nævnt ikke, idet man har forstaaet, at Udvalgets Opgave væsentligt er begrænset til Spørgsmaalet om Regulering af de Indtægter, der er forbundet med Stillingen som kgl. Vejer og Maaler i Købstæderne, og Udvalget har ligeledes forstaaet, at det laa udenfor Opgaven at beskæftige sig med Forholdene i København og Frederiksberg samt paa Landet.

Til Oplysning om de Synspunkter, der iøvrigt er blevet fremførte under Udvalgets Forhandlinger, henvises til vedlagte Referater*) af Udvalgets Møder.

København i November 1930.

S. Bresemann. W. Brøchner-Mortensen. Oluf Jensen.
H. Jespersen. Axel B. Lange. Ernst Moltke. H. J. Nielsen.

Formand.

K. Skat-Rørdam.
Sekretær.

*) ikke optrykt.